

## **Høringssvar vedrørende ændringer i skole- og dagtilbudsstrukturen.**

**Indsendt af: Clara Nørrevang**

**Dato: 06/06 2026**

Dette høringssvar indsendes med dyb bekymring for de foreslåede strukturændringer på skole - området. De nuværende politiske overvejelser omkring Fremtidens Skolestruktur fokuserer i høj grad på skoledelen, men overser fuldstændig den uadskillelige synergi mellem mindre skoler og dagtilbud – det, der udgør fundamentet for en velfungerende Børneby Nord.

Hvis man fjerner skolen, fjerner man fundamentet under hele det lokale børneliv.

### **Pædagogernes stemme: Det glemte fundament.**

Vores dygtige pædagoger bliver desværre ofte glemt i debatten om Fremtidens Skolestruktur. Da man er en Børneby, hvor skole og dagtilbud er smeltet sammen, har det været helt naturligt for mig at spørge pædagogerne på gulvet, hvad de mener.

Nedenfor følger en opsummering af pædagogernes egne faglige vurderinger og de bekymringer, de sidder med i hverdagen:

#### **1. Den unikke Børneby-synergi og det tætte forældresamarbejde.**

Pædagogerne fremhæver, at vi har opbygget en struktur, hvor skole og dagtilbud ikke fungerer som to adskilte siloer, men som én sammenhængende enhed. Medarbejdere og ledere hjælper og sparrer tæt med hinanden på tværs af faggrænser og matrikler. Det giver et unikt kendskab til familierne og det enkelte barn fra de starter i dagtilbud, til de går ud af skolen. Dette nære fællesskab sikrer, at intet barn overses, og det fungerer i hverdagen ret godt – en synergi, som pædagogerne vurderer er umulig at genfindes på samme niveau i større enheder som i Grenaa, Auning eller Midtdjurs.

#### **2. Overgange uden angst og eksklusion.**

Pædagogerne peger på, at skiftet fra dagtilbud til skole er et af de mest kritiske tidspunkter i et barns liv. Hvor denne overgang kan være en stor pædagogisk og menneskelig udfordring på de storeskoler i Midtdjurs, Grenaa og Auning. Glider det fuldstændig smertefrit i vores børnebyer. Børnene skifter reelt blot stue, rum eller klasseværelse. De voksne, rammerne og de ældre elever er allerede kendte, trykke ansigter. Den eneste svære overgang, vores børn møder, er skiftet fra 6. til 7. klasse (f.eks. til Auning), hvilket i sig selv kan være svært nok for nogle børn. At påføre børnene endnu et stort og utrygt skift i en langt tidligere alder vil modarbejde al pædagogisk logik.

#### **3. TSFO-ordningens succes og akutte kapacitetsproblemer.**

Pædagogerne understreger, at vores nuværende TSFO-ordning i børnebyerne fungerer fantastisk. I de sidste tre måneder af børnehavetiden (januar til marts) er de fleste børn mentalt klar til at komme videre, og TSFOen giver her rigtig god mening. Børnene kender allerede SFO lokalerne, de kender de voksne i SFOen, da de møder/ser de voksne til daglige på matriklen. Samtidig følger der en kendt voksen fra børnehaven med over i TSFO, hvilket gør overgangen absolut tryk og sikker. Hvis man piller ved denne struktur, så børnene i stedet skal forblive i børnehaven i april, maj, juni, juli og halvdelen af august, råber pædagogerne vagt i gevær: Det vil skabe akutte og uoverskuelige pladsproblemer i dagtilbuddene, som skal løses på en eller anden måde, hvilket vil

forringe kvaliteten for hele børnegruppen. Efter sommerferien skal børnene blot forholde sig til skolestruktur mm. idet sfostruktur mm, har de allerede forholdt sig til i tsfo.

#### **4. Inklusion der reelt lykkes – og de økonomiske konsekvenser.**

Vores pædagoger er eksperter i at inkludere børn med særlige behov i den almene skole. Det store forarbejde bliver lavet i dagtilbuddene, hvorefter skolen tager dele af dagtilbudspædagogikken direkte med ind i skoledelen. Pædagogerne påpeger, at dette tætte samarbejde ikke fungerer optimalt på de andre storeskoler i kommunen. Konsekvensen af en centralisering bliver klokkeklar: Flere visitationer til dyre specialtilbud. Et barn med særlige behov har bedre chancer for at begå sig og trives på en lille, overskuelig skole med 110 børn. Sender vi dem ind på en storeskole med 450–550 børn, drukner de i mængden, hvilket bliver både menneskeligt og økonomisk uhyggeligt dyrt for kommunen. Det at vi beholder Børn med særlige behov på den lokale skole betyder også at nogle af dem Faktisk kan deltage i fritidsaktiviteter så som fodbold, håndbold osv. De kender deres klassekammerater, de kender hallen og dens rammer, de Kender personalet i hallen. Hvis de skal på en stor skole og tilbage til lokalmiljøet for fritidsaktiviteter så skal der bruges mere tid/overskud/energi for at kunne deltage i dette, og det betyder helt sikkert flere børn vil falde fra.

#### **5. Dominoeffekten: En uundgåelig lukning af dagtilbuddene om 2-3 år.**

Vi må ikke stirre os blinde på skoledelen. Pædagogerne og forvaltningens egne erfaringer viser, at hvis man lukker skolen i en landsby, så underskriver man samtidig en usikkerhed over dagtilbuddet med 2-3 års forsinkelser. Unge familier vil fravælge at bosætte sig i en by uden skole, og de eksisterende forældre vil flytte deres børn til dagtilbud i de byer, hvor skolen ligger, for at få hverdagen til at hænge sammen. Konsekvensen er uundgåelig: Vi lukker NOK dagtilbuddet om 2-3 år.

#### **Konklusion og appel.**

jeg opfordrer politikerne og forvaltningen til at lytte til de medarbejdere, der har hænderne nede i den pædagogiske virkelighed hver dag. Vi har en struktur i børnebyerne, der fungerer exceptionelt godt, og som forebygger mistrivsel og dyre specialvisitationer, og vi bevar bosætningen i hele kommunen.

Til de børn som ikke kan fungere i den almene skole, er vi jo så heldige at vi i børneby Nord også har mulighed for at rumme, da vi har et specialområde også, hvor pædagogerne er mega dygtige til deres arbejde.

**Lad nu være med at ødelægge det, der virker. Bevar vores Børneby Nord.**

**Med venlig hilsen,**

**Clara Nørrevang**